

Luděk Chmelař (narozen 2.3. 1950, Slavonice) - stručný životopis

Už v dětství přišel Luděk Chmelař ke své přezdívice. Říkali mu námořník. I kvůli tomu se v 15 letech hlásil na SŠ lodní dopravy, kde studoval další 4 roky. O prázdninách mezi 3. a 4. ročníkem, tedy v červenci roku 1968 se vydal na cestu do Francie. Avšak v srpnu tohoto roku ho právě v zahraničí zastihla zpráva o vtrhnutí vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Mnoho lidí tehdy zůstalo za hranicemi, on se však vrátil domů s plánem odvety, který bylo potřeba už jen zrealizovat. Na škole v Děčíně vytvořili malou skupinku a společně začali podnikat různé provokativní akce proti okupantům. Vše vyvrcholilo v den, kdy napadli ruský štáb. Jenže po této akci už je vojáci začali poznávat a pátrat po nich. V tu dobu se Luděk Chmelař rozhodl, že musí Československo opustit.

Vydal se tedy do Anglie, kde měl několik let více prací najednou a zároveň studoval angličtinu a matematiku. Po 3 letech byl konečně přijat na studia v oboru lodního stavitelství, ale bohužel ještě nemohl dostat stipendium. Bylo velmi náročné studovat a zároveň si na vše sám vydělávat, proto přijal pracovní nabídku v přístavu známé lodní společnosti, kde si vydělával velice dobré peníze. Po roce působení v této firmě mu však tato práce už nevyhovovala a rozhodl se dát výpověď. Najednou nevěděl, co dál. Navštívil svého známého a taky zde zůstal, aby mu pomohl s prací v malé výrobě nábytku. Po nějaké době mu jeho přítel doporučil londýnskou školu umění a designu. Na tuto školu byl úspěšně přijat, a protože byl v Anglii už více než 5 let, bylo mu uděleno stipendium. Díky velmi dobrému výsledku u talentových zkoušek dokonce vynechal první, základní, ročník. Studium na této škole mu otevřelo oči, když zjistil, že právě design je to, co ho opravdu naplňuje. Vyhrával různé designové soutěže a jeho návrhy se dostaly do různých katalogů, někdy i do prodeje.

V této době se Luděk Chmelař seznámil s Mexičankou, kterou si nakonec vzal za ženu. Odstěhovali se spolu do Mexika, kde začal pracovat ve výrobě náhradních dílů svého tchána. Po nějaké době se ale vztah s jeho ženou rozpadl a Luděk Chmelař chtěl pracovat na něčem vlastním. Začal vyrábět plastové kolíky na prádlo, které se velmi rychle ujaly. Postupně rozšiřoval své možnosti výroby. Používal větší formy a zaměstnával lidi. Postupem času si vybudoval velkou, téměř automatickou firmu a kolíky dovážel i do zahraničí. To už vydělával slušné peníze a část využil k cestování. Cestoval například do Jižní Ameriky nebo do Číny, kde navštěvoval továrny využívající různé techniky a stroje k výrobě. Jednou za rok navštěvoval také Československo. Protože už byl Luděk Chmelař tou dobou velmi úspěšným výrobcem s vysokými příjmy, zasedla si na něj mexická mafie. Podvodem ho nechala poslat do vězení a obrala ho úplně o vše. Naštěstí se mu s pomocí všech svých přátel podařilo z vězení vykoupit a v roce 2012 se vrátil do Čech s tím málem, co mu zůstalo. Doufal, že se ještě stihne rozloučit se svou maminkou, to se mu bohužel už nepodařilo. Nyní (2024) žije sice skromným, ale spokojeným životem se svou rodinou, tady na Třeboňsku.

Karolína Beňová, 13.10. 2024